

The core mitzvah of eating the Korban Pesach roasted

א. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף מא עמוד א

תנו רבנן יכול צלאו כל צורכו [ואחר כך בישול] יהא חייב? תלמוד לומר +שמות יב+ אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל במים - נא ובשל מבושל אמרתי לך, ולא שצלאו כל צורכו. היכי דמי? אמר רב אשי דשויא חרוכא.
תנו רבנן: יכול אכל כזית חי יהא חייב? תלמוד לומר "אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל" - נא ובשל אמרתי לך, ולא חי. יכול יהא מותר? תלמוד לומר +שמות יב+ כי אם צלי אש.
היכי דמי נא? אמר רב כדאמרי פרסאי אברנים.

ב. רש"י מסכת פסחים דף מא עמוד א

יכול יהא מותר - לאכול ממנו חי לכתחלה, דאפילו איסורא נמי ליכא, תלמוד לומר: אל תאכלו ממנו נא כי אם צלי אש ולא זה שאינו צלי, והויא לאו שבכללות, והאי תנא סבר: אין לוקין על לאו שבכללות.

ג. רמב"ם הלכות קרבן פסח ח:ו

נא שהזהירה עליו תורה הוא הבשר שהתחיל בו מעשה האור ונצלה מעט ואינו ראוי לאכילת אדם עדיין, אבל אם אכל ממנו בשר חי אינו לוקה וביטל מצות עשה, שנאמר צלי אש, הא שאינו צלי אסור, צלהו כל צרכו עד שנתחרך ואכלו פטור.

Defining Maachal ben Drusai

ד. תלמוד בבלי מסכת שבת דף יט:כ.

משנה אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדי שיצולו מבעוד יום
גמרא וכמה אמר רבי אלעזר אמר רב כדי שיצולו מבעוד יום כמאכל בן דרוסאי איתמר נמי אמר רב אסי אמר רבי יוחנן כל שהוא כמאכל בן דרוסאי אין בו משום בישולי נכרים תניא חנניא אומר כל שהוא כמאכל בן דרוסאי מותר להשהותו על גבי כירה ואף על פי שאין גרופה וקטומה

ה. רש"י מסכת שבת דף כ עמוד א

בן דרוסאי - לסטים היה, ומבשל בישולו שלישי.

ו. תלמוד בבלי מסכת מנחות דף נו עמוד א

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן הניח בשר על גבי גחלים היפך בו חייב לא היפך בו פטור [אף על הנחתה על הגחלים]. היכי דמי? אילימא דאי לא היפך ביה לא בשיל, פשיטא [דלא היפך הוי פטור]! אלא דאי לא מהפיך ליה נמי הוה בשיל, אמאי לא מיחייב [אי היפך]? לא צריכא דאי לא היפך ביה הוה בשיל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי, וכי מהפיך ביה בשיל משני צדדין כמאכל בן דרוסאי, וקמ"ל דכל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי לא כלום הוא.

ז. רמב"ם הלכות שבת פרק ט הלכה ה

הניח בשר על גבי גחלים אם נצלה בו כגרוגרת אפ"ל בשנים ושלשה מקומות חייב, לא נצלה בו כגרוגרת אבל נתבשל כולו חצי בישול חייב, נתבשל חצי בישול מצד אחד פטור, עד שיהפך בו ויתבשל חצי בישול משני צדדין, שכה והדביק פת בתנור בשבת ונזכר מותר לו לרדותה קודם שתאפה ויבוא לידי מלאכה.
/השגת הראב"ד/ אבל נתבשל כולו חצי בישול. א"א חצי בישול פי' כמאכל בן דרוסאי

The logic of Maachal Ben Derusai

ח. תלמוד בבלי מסכת חולין דף קח עמוד ב

כשם שלוקה על אכילתו כך לוקה על בשולו ובאי זה בשול אמרו בבשול שאחרים אוכלין אותו מחמת בשולו

ט. רש"י מסכת חולין דף קח עמוד ב

אחרים - עובדי כוכבים כלומר שנתבשל כל צרכו

י. חידושי הריטב"א מסכת חולין דף קח עמוד ב

שאחרים אוכלין אותו. פרש"י ז"ל אומות העולם אוכלין אותו שנתבשל כל צרכו, ע"כ, ומסתברא דכל צרכו היינו כמאכל בן דרוסאי שדרך אומות העולם לאכול כן.

יא. ר' חזקיה די סילוא, פרי חדש, יורה דעה פזג:

וכן אם בישל בשר בחלב אלא שלא נתבשל כמאכל בן דרוסאי לא אסיר מן התורה, כדגרסי' חולין קח: ובאיזה בישול אמרו? בבישול שאחרים אוכלים אותו. אלמא דכל שאין אחרים אוכלים אותו לא מקרי בישול. וכיון דלא אסור אלא מדרבנן שרי בהנאה.

יב. ר' יונתן איבשיץ, כריתתו ופליתי צבג:

מבואר שם בגמרא באיזה בישול אמרו? בבישול שאחרים אוכלים אותו, והיינו כמאכל בן דרוסאי, וזהו שתיכף סילק אין כאן מאכל בן דרוסאי

יג. רמב"ם הלכות מאכלות אסורות ט:

בשר בחלב אסור לבשלו ואסור לאכלו מן התורה ואסור בהנאה וקוברין אותו ואפרו אסור כאפר כל הנקברין, ומי שיבשל משניהם כזית כאחד לוקה שנאמר לא תבשל גדי בחלב אמו, וכן האוכל כזית משניהם מהבשר והחלב שנתבשלו כאחד לוקה ואף על פי שלא בשל.

יד. רא"ש מסכת שבת פרק ג סימן יז

ומשמע דבישראל דתורא לא בשלה בכלי ראשון, ומותר לתת בשר חי לתוך כלי ראשון שהעבירוהו מעל האור. ומיהו אי מליח ישן הוא אפשר דאסור דממהר להתבשל כדאמרי' לעיל (דף לט). ואפי' נמלח מחדש, נהי דבשר אינו מתבשל הלחלוחית והמלח והדם שבתוכו מתבשל ונבלע בבשר ואסור:

טו. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף עה עמוד ב

משנה נגע בהרסו של תנור יקלוף את מקומו נטף מרוטבו על החרס וחזר אליו יטול את מקומו [דהוי מבושל מן החרס]

טז. רש"י מסכת פסחים דף מא עמוד א

כדאמרי פרסאי אברנים - אותה צליה שבלשון פרסי קרויה אברנים, בלשון הקודש קרי נא.

יז. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף מא עמוד א

אמר רב חסדא המבשל בחמי טבריא בשבת פטור פסח שבשלו בחמי טבריא חייב [על אכילתו]. מאי שנא בשבת דלא? תולדות אש בעינן וליכא. פסח נמי לאו תולדות אש הוא [ולא נקרא 'בשל מבושל']! אמר רבא מאי 'חייב' דקתני? דקא עבר משום [דלאו] צלי אש. רב חייא בריה דרב נתן מתני לה להא דרב חסדא בהדיא: אמר רב חסדא המבשל בחמי טבריא בשבת פטור, ופסח שבשלו בחמי טבריא חייב שעבר משום צלי אש.

יח. שולחן ערוך אורח חיים סימן שיח:ד

תבשיל שנתבשל כל צרכו, יש בו משום בישול אם נצטנן. הגה: וי"א דוקא אם מצטמק ויפה לו (רבינו ירוחם ח"ג);

יט. ט"ז אורח חיים סימן שיח ס"ק ד

ומו"ח ז"ל דחה דיעה זו מהלכה דהקשה לו דע"כ לא מחלקים בין יפה לו או רע לו אלא לענין חשש שמא יחתה אבל לענין חיוב חטאת דמבשל אין חילוק ביה... "נ"ל דיש חילוק זה אפי' במן התורה דקי"ל במלאכת שבת דמלאכת מחשבת אסרה תורה והיינו במאי דניחא ליה וזה בא לחמם להפיג צינתו לא שיצטמק עוד דהא רע לו דאי היה טוב לו הי' אסור דחיישינן שמא מתכוין להצטמק משא"כ בזה כנ"ל: